

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioförsta årgången

9 juli 2018

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/956 av den 28 juni 2018 om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/957 av den 28 juni 2018 om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽¹⁾ 16
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/958 av den 28 juni 2018 om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken 25

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013) 35

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/956

av den 28 juni 2018

om övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett bindande mål för 2030 om att minska de inhemska växthusgasutsläppen från hela ekonomin i EU med minst 40 % jämfört med 1990 fastställdes i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 23 och 24 oktober 2014 om EU:s klimat- och energipolitiska ram fram till 2030, och detta mål bekräftades på nytt vid Europeiska rådets möte den 17 och 18 mars 2016.
- (2) Enligt Europeiska rådets slutsatser från 23 och 24 oktober 2014 ska målet uppnås gemensamt av unionen på det mest kostnadseffektiva sättet, med minskningar på 43 % i sektorer som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (EU:s utsläppshandelssystem) och minskningar på 30 % i sektorer som inte omfattas av utsläppshandeln, fram till 2030 jämfört med 2005. I Parisavtalet ⁽³⁾ fastställs bland annat ett långsiktigt mål som ligger i linje med målet att den globala genomsnittliga temperaturhöjningen ska ligga väl under 2 °C över den förindustriella nivån och att ansträngningar ska göras för att begränsa den till 1,5 °C över den förindustriella nivån. Det är nödvändigt att alla medlemsstater deltar i de ansträngningarna och att alla sektorer i ekonomin, även transportsektorn, bidrar till att uppnå de utsläppsminskningar som Europeiska rådet kommit överens om för att nå Parisavtalets långsiktiga mål.
- (3) I kommissionens europeiska strategi för utsläppssnål rörlighet från 2016 fastställs ambitionsnivån att utsläppen av växthusgaser från transportsektorn vid mitten av århundradet måste vara minst 60 % lägre än 1990 och stadigt på väg mot noll.
- (4) I syfte att nå det målet är det lämpligt att överväga en rad olika åtgärder. Utöver fastställande av normer för koldioxidutsläpp för tunga fordon, det vill säga lastbilar, stadsbussar och långfärdsbussar, kan åtgärderna inbegripa andra insatser som bidrar till att förbättra effektiviteten hos och minska koldioxidutsläppen från tunga fordon, till exempel lastoptimering, körning i fordonskolonner, fortbildning för förare, användning av alternativa bränslen, program för förnyelse av fordonsparken, däck med lågt rullmotstånd, minskningar av trafikstockningar och investeringar i infrastrukturunderhåll.

⁽¹⁾ EUT C 81, 2.3.2018, s. 95.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 12 juni 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 juni 2018.

⁽³⁾ Parisavtalet (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

- (5) Växthusgasutsläppen från tunga fordon står för närvarande för omkring en fjärdedel av utsläppen från vägtransporter i unionen och väntas öka med 10 % mellan 2010 och 2030 och med 17 % mellan 2010 och 2050 om inga ytterligare åtgärder vidtas. Effektiva åtgärder för att minska utsläppen från tunga fordon måste vidtas som ett bidrag till att uppnå nödvändiga utsläppsminskningar i transportsektorn.
- (6) I sitt meddelande från 2014 om en strategi för att minska tunga fordons bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp fastslog kommissionen att en förutsättning för att införa sådana åtgärder är att det finns ett reglerat förfarande för bestämning av koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning.
- (7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 ⁽¹⁾ tillhandahåller en ram för att inrätta ett sådant reglerat förfarande. De mätningar som utförs i enlighet med det förfarandet kommer att ge tillförlitliga och jämförbara uppgifter om koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning per tungt fordon för en stor del av unionens tunga fordonspark. Informationen kommer att vara tillgänglig för köparen av ett specifikt tungt fordon och för registreringsmedlemsstaten, vilket innebär att den nuvarande kunskapsluckan delvis åtgärdas.
- (8) Transportföretag är i stor utsträckning små och medelstora företag. Dessutom har de ännu inte tillgång till standardiserad information som gör det möjligt att bedöma bränslesnål teknik och jämföra tunga fordon, så att de kan fatta välgrundade inköpsbeslut och därigenom minska sina bränslekostnader, vilka står för mer än en fjärdedel av deras driftskostnader.
- (9) Information om ett tungt fordons prestanda vad beträffar koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning bör göras tillgängliga för allmänheten så att alla aktörer på fordonsmarknaden kan fatta välgrundade inköpsbeslut och så att en hög grad av öppenhet säkerställs. Alla tillverkare av tunga fordon kan då jämföra sina fordons prestanda med andra märken. Detta kommer att öka incitamenten för innovation, främja utvecklingen mot mer energieffektiva tunga fordon och därmed leda till ökad konkurrenskraft. Informationen kommer också att kunna användas av beslutsfattare på unionsnivå och i medlemsstaterna som underlag för ny politik för att främja spridningen av mer energieffektiva tunga fordon.
- (10) För att få komplett information om hur unionens tunga fordonspark är sammansatt och hur den utvecklas över tid och potentiellt inverkar på koldioxidutsläppen, är det lämpligt att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna övervakar och rapporterar registreringsuppgifter för alla nya tunga fordon och alla nya släpvagnar, inklusive uppgifter om drivsystem samt relevant karosseri, till kommissionen.
- (11) Det är därför lämpligt att tillverkare av tunga fordon övervakar och rapporterar de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som bestäms för varje nytt tungt fordon i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2017/2400 ⁽²⁾ till kommissionen.
- (12) Tillgången till uppgifter om koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning för de olika tunga fordonskategorierna beror på när dessa kommer att omfattas av förordning (EU) 2017/2400. För att skapa klarhet och rättssäkerhet när det gäller tillverkarnas övervaknings- och rapporteringsskyldigheter bör man i den här förordningen fastställa startår för övervakningen och rapporteringen för varje tung fordonskategori som omfattas av den. Enligt förordning (EU) 2017/2400 kommer uppgifter att vara tillgängliga för vissa nya tunga fordon som registreras under 2019. Från och med det året bör tillverkare vara skyldiga att övervaka och rapportera de tekniska uppgifterna för dessa fordon. När det gäller andra tunga fordonskategorier och tunga fordonsgrupper kommer uppgifterna inte att bli tillgängliga förrän från en senare tidpunkt. En rimlig tidsfrist bör fastställas med avseende på fastställandet av startår för övervakningen och rapporteringen när det gäller dessa fordonskategorier och fordonsgrupper. I och med att det är tekniskt komplext att utarbeta förfaranden för att bestämma återstående tunga fordonskategoriers och tunga fordonsgruppers koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning bör tidsfristen fastställas till sju år efter den dag då den här förordningen träder i kraft.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/2400 av den 12 december 2017 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 vad gäller bestämning av tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG och kommissionens förordning (EU) nr 582/2011 (EUT L 349, 29.12.2017, s. 1).

- (13) Det ligger i allmänhetens intresse att de tekniska uppgifter som är väsentliga för att bestämma ett tungt fordonets prestanda vad beträffar koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning aktivt sprids till allmänheten för ökad insyn i det tunga fordonets specifikationer och hur de påverkar prestandan, och så att konkurrens mellan tillverkarna främjas. Uppgifter som är känsliga av konkurrensskäl och av skäl som rör skydd av personuppgifter bör undantas från offentliggörande. Vissa uppgifter avseende tunga fordonets aerodynamiska prestanda bör göras tillgängliga för allmänheten i intervallformat för att ta hänsyn till överväganden om sund konkurrens. Allmänheten bör få kostnadsfri åtkomst till de inrapporterade uppgifterna på ett lättillgängligt sätt. Den här förordningen påverkar inte allmänhetens övriga rättigheter när det gäller tillgång till miljöinformation, bland annat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 ⁽¹⁾.
- (14) Det är viktigt att övervaknings- och rapporteringssystemet är användarvänligt för alla transportföretag, oavsett storlek och resurser. På samma sätt bör kommissionen aktivt främja ett sådant system för att säkerställa att det påverkar sektorn på ett betydande sätt och för att informera om att de rapporterade uppgifterna är tillgängliga.
- (15) Kommissionens analys av de uppgifter som överförs av medlemsstaterna och tillverkarna avseende det föregående kalenderåret bör presenteras för allmänheten på ett sätt som tydligt visar prestandan för unionens och varje medlemsstats tunga fordonspark, samt för varje tillverkare. Analysen bör göra det möjligt att jämföra inom och mellan fordonsparkerna när det gäller genomsnittlig bränsleförbrukning och genomsnittliga koldioxidutsläpp för varje tung fordonsgrupp uppdelat på driftprofil.
- (16) Det är av avgörande vikt att de värden för koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning som bestäms i enlighet med förordning (EU) 2017/2400 korrekt återger de tunga fordonens prestanda. I den förordningen fastställs därför bestämmelser om verifiering och säkerställande av överensstämmelsen hos simuleringsverktygets drift samt hos de berörda komponenternas, separata tekniska enheternas och systemens koldioxidutsläpps- och bränsleförbrukningsrelaterade egenskaper. Det verifieringsförfarandet bör innefatta provning på väg. Det nya typgodkännandesystem som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 ⁽²⁾ gör det möjligt att säkerställa att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder vid avvikelser, och att kommissionen får ålägga administrativa sanktionsavgifter vid bristande efterlevnad. Inom det nya systemet erkänns också vikten av att tredje parter får utföra oberoende provning av fordon och att de har tillgång till nödvändiga uppgifter. Kommissionen bör övervaka resultaten av sådana kontrollprovningar och låta en analys av dessa resultat ingå i sin årliga rapport.
- (17) Det är viktigt att säkerställa att de uppgifter som övervakas och rapporteras är robusta och tillförlitliga. Kommissionen bör därför ha möjlighet att verifiera och vid behov korrigera de slutliga uppgifterna. Övervakningskraven bör därför även inkludera parametrar som gör det möjligt att spåra och verifiera uppgifterna på ett lämpligt sätt.
- (18) Kommissionen bör ha möjlighet att ålägga administrativa sanktionsavgifter om den finner att de uppgifter som rapporterats in av tillverkaren skiljer sig från de uppgifter som registrerats inom ramen för förordning (EG) nr 595/2009 och, särskilt, i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 582/2011 ⁽³⁾ och förordning (EU) 2017/2400, eller om tillverkaren underlåter att lämna in de uppgifter som krävs inom den tillämpliga tidsfristen. Dessa administrativa sanktionsavgifter bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (19) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts i samband med övervakning och rapportering av uppgifter om koldioxidutsläpp från nya personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 ⁽⁴⁾, och från nya lätta nyttofordon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 ⁽⁵⁾, är det lämpligt att ge Europeiska miljöbyråns ansvar att på kommissionens vägnar sköta utväxlingen

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 582/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning och ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om ändring av bilagorna I och III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG (EUT L 167, 25.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 145, 31.5.2011, s. 1).

av sådana uppgifter med tillverkare och medlemsstaternas behöriga myndigheter, och även den slutliga databasen. Det är också lämpligt att i största möjliga utsträckning anpassa övervaknings- och rapporteringsförfarandena för tunga fordon till de förfaranden som redan finns för lätta fordon.

- (20) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här förordningens bestämmelser om verifiering och korrigerande av övervakningsuppgifter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) För att säkerställa att uppgiftskraven och övervaknings- och rapporteringsförfarandena förblir lämpliga för att bedöma den tunga fordonsflottans sammanlagda bidrag till koldioxidutsläppen, för att säkerställa tillgången till uppgifter om nya och avancerade tekniker för minskning av koldioxidutsläpp och om resultaten av kontrollprovningar på väg, för att säkerställa att intervallet för luftmotståndsvärdena förblir lämpligt i informations- och jämförbarhets syfte samt för att komplettera bestämmelserna om administrativa sanktionsavgifter, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ange startår för övervakningen och rapporteringen av de tunga fordonskategorier som omfattas, att ändra uppgiftskraven och det förfarande för övervakning och rapportering som föreskrivs i bilagorna till denna förordning, att specificera vilka uppgifter som ska rapporteras in av medlemsstaterna för övervakningen av resultaten av kontrollprovningar på väg, att ändra intervallet för luftmotståndsvärdena och att fastställa kriterierna för, beräkningen av och metoden för indrivning av administrativa sanktionsavgifter som åläggs tillverkarna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (22) Eftersom målen för denna förordning, nämligen övervakning och rapportering av nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs övervaknings- och rapporteringskrav avseende koldioxidutsläpp från och bränsleförbrukning hos nya tunga fordon som är registrerade i unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på övervakning och rapportering av uppgifter om nya tunga fordon som görs av medlemsstater och tillverkare av tunga fordon.

Den tillämpas på följande fordonskategorier:

- a) Fordon i kategorierna M₁, M₂, N₁ och N₂ med en referensvikt som överstiger 2 610 kg och som inte omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 ⁽³⁾, och alla fordon i kategorierna M₃ och N₃.
- b) Fordon i kategorierna O₃ och O₄.

Vid tillämpningen av denna förordning betecknas dessa fordon som tunga fordon.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).

Artikel 3

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 595/2009.

Artikel 4

Medlemsstaternas övervakning och rapportering

1. Från och med den 1 januari 2019 och för varje påföljande kalenderår ska medlemsstaterna övervaka de uppgifter som anges i del A i bilaga I med avseende på nya tunga fordon som registreras för första gången i unionen.

Senast den 28 februari varje år, med början 2020, ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna rapportera dessa uppgifter till kommissionen i enlighet med det rapporteringsförfarande som anges i bilaga II.

Uppgifter om nya tunga fordon som registrerats tidigare utanför unionen ska inte övervakas och rapporteras, utom i fall då registreringen gjorts mindre än tre månader före registreringen i unionen.

2. De behöriga myndigheter som ansvarar för övervakning och rapportering av uppgifter i enlighet med den här förordningen ska vara samma myndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.7 i förordning (EG) nr 443/2009.

Artikel 5

Tillverkarnas övervakning och rapportering

1. Från och med de startår som anges i punkt 1 i del B i bilaga I ska tillverkare av tunga fordon på kalenderårsbasis övervaka de uppgifter som anges i punkt 2 i del B i bilaga I för varje nytt tungt fordon.

Senast den 28 februari varje år, från och med de startår som anges i punkt 1 i del B i bilaga I, ska tillverkare av tunga fordon för varje tungt fordon med ett simuleringsdatum som infaller under det föregående kalenderåret rapportera dessa uppgifter till kommissionen i enlighet med det rapporteringsförfarande som anges i bilaga II.

Simuleringsdatumet ska vara det datum som rapporteras i enlighet med post 71 i punkt 2 i del B i bilaga I.

2. Varje tillverkare ska utse en kontaktperson för uppgiftsrapporteringen i enlighet med denna förordning.

Artikel 6

Centralt register för uppgifter om tunga fordon

1. Kommissionen ska föra ett centralt register över de uppgifter om tunga fordon (nedan kallat *registret*) som rapporteras i enlighet med artiklarna 4 och 5.

Registret ska vara tillgängligt för allmänheten, med undantag av post a som anges i del A i bilaga I och posterna 1, 24, 25, 32, 33, 39 och 40 i punkt 2 i del B i bilaga I. Med avseende på post 23 i punkt 2 i del B i bilaga I ska värdet offentliggöras i ett intervallformat som fastställs i del C i bilaga I.

2. Registret ska förvaltas av Europeiska miljöbyrån på kommissionens vägnar.

Artikel 7

Övervakning av resultaten av kontrollprovningar på väg

1. Kommissionen ska, i förekommande fall, övervaka resultaten av kontrollprovningar på väg som utförs inom ramen för förordning (EG) nr 595/2009 i syfte att kontrollera nya tunga fordons koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera av denna förordning genom att fastställa de uppgifter som ska rapporteras av medlemsstaternas behöriga myndigheter vid tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ramdirektiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

*Artikel 8***Uppgifternas kvalitet**

1. De behöriga myndigheterna och tillverkarna ska ansvara för korrektheten och kvaliteten hos de uppgifter som de rapporterar i enlighet med artiklarna 4 och 5. De ska utan dröjsmål informera kommissionen om eventuella fel som upptäcks i de rapporterade uppgifterna.
2. Kommissionen ska utföra en egen verifiering av kvaliteten på de uppgifter som rapporterats enligt artiklarna 4 och 5.
3. Om kommissionen får information om fel eller om den vid sin egen verifiering finner diskrepanser i uppgifterna, ska den, om så är lämpligt, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att korrigera de uppgifter som offentliggjorts i registret enligt artikel 6.
4. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa de verifierings- och korrigeringsåtgärder som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.

*Artikel 9***Administrativa sanktionsavgifter**

1. Kommissionen får ålägga en administrativ sanktionsavgift i vart och ett av följande fall:
 - a) Om den finner att de uppgifter som rapporterats av tillverkaren i enlighet med artikel 5 i den här förordningen avviker från de uppgifter som framgår av tillverkarens dokumentationsfil eller av det typgodkännandeintyg för motorer som utfärdats inom ramen för förordning (EG) nr 595/2009 och avvikelsen är avsiktlig eller beror på grov oaktsamhet.
 - b) Om uppgifterna inte lämnas inom den tillämpliga tidsfristen i enlighet med artikel 5.1 och förseningen inte vederbörligen kan motiveras.

Kommissionen ska, i syfte att verifiera de uppgifter som avses i led a, samråda med de berörda godkännandemyndigheterna.

De administrativa sanktionsavgifterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inte överstiga 30 000 EUR per tungt fordon som berörs av avvikande eller försenade uppgifter i enlighet med leden a och b.

2. Kommissionen ska på grundval av principerna i punkt 3 i den här artikeln anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet samt metoder för beräkning och uppbörd av de administrativa sanktionsavgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln.
3. De delegerade akter som avses i punkt 2 ska iakttä följande principer:
 - a) Det förfarande som fastställs av kommissionen ska iakttä rätten till god förvaltning, och i synnerhet rätten att yttra sig och rätten att få tillgång till akten, med förbehåll för berättigade intressen vad avser konfidentialitet och affärshemligheter.
 - b) Vid beräkningen av lämplig administrativ sanktionsavgift ska kommissionen vägledas av principerna om effektivitet, proportionalitet och avskräckande effekt och i relevanta fall överväga hur allvarlig avvikelsen eller förseningen är och vilka verkningar den har, antalet tunga fordon som berörs av avvikande eller försenade uppgifterna, huruvida tillverkaren handlat i god tro, den noggrannhet och samarbetsvilja som tillverkaren visat, huruvida avvikelsen eller förseningen upprepats, hur ofta den förekommit och hur länge den varat samt tidigare sanktioner mot samma tillverkare.
 - c) Administrativa sanktionsavgifter ska drivas in utan onödig fördröjning genom att tidsfrister fastställs för erläggande, inbegripet möjligheten att på lämpligt sätt dela upp betalningar i flera delbetalningar och etapper.
4. De administrativa sanktionsavgifternas belopp ska betraktas som inkomster i unionens allmänna budget.

*Artikel 10***Rapportering**

1. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport med sin analys av de uppgifter för föregående kalenderår som lämnats av medlemsstater och tillverkare.

2. Analysen ska minst innehålla uppgifter om prestanda vad beträffar genomsnittlig bränsleförbrukning och genomsnittliga koldioxidutsläpp för varje tung fordonsgroup uppdelat på kombination av driftprofil, last och bränsle, dels för unionens tunga fordonspark, dels för varje medlemsstat och tillverkare. Den ska också beakta uppgifter om spridning av ny och avancerad teknik för minskning av koldioxidutsläpp, om sådan information finns, och av alternativa drivsystem. Dessutom ska den, i förekommande fall, inbegripa en analys av resultaten av kontrollprovningar på väg som övervakats i enlighet med artikel 7.

3. Kommissionen ska utarbeta analysen med Europeiska miljöbyråns hjälp.

Artikel 11

Ändring av bilagorna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 med avseende på att ändra bilagorna för att

- a) uppdatera eller anpassa de uppgiftskrav som anges i del A och del B i bilaga I, om detta anses vara nödvändigt för att kunna tillhandahålla en ingående analys i enlighet med artikel 10,
- b) komplettera startåren i punkt 1 i del B i bilaga I,
- c) uppdatera eller anpassa de intervall som anges i del C i bilaga I för att beakta förändringar vad gäller tung fordonskonstruktion och säkerställa att intervallen förblir relevanta i informations- och jämförelsesyfte,
- d) anpassa det övervaknings- och rapporteringsförfarande som anges i bilaga II, så att hänsyn tas till de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning.

2. De delegerade akter som avses i punkt 1 b ska antas senast den 30 juli 2025.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 13

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2, 9.2 och 11.1 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 29 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.2, 9.2 och 11.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2, 9.2 och 11.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA I

Regler om uppgifter som ska övervakas och rapporteras

DEL A: UPPGIFTER SOM SKA ÖVERVAKAS OCH RAPPORTERAS AV MEDLEMSSTATERNA:

- a) Fordonsidentifieringsnummer för alla nya tunga fordon enligt artikel 2 andra stycket a och b som är registrerade inom medlemsstatens territorium.
- b) Tillverkarens namn.
- c) Fabrikat (tillverkarens handelsnamn).
- d) Kod för karosseri enligt vad som anges i post 38 i intyget om överensstämmelse, om sådan finns tillgänglig.
- e) För tunga fordon som avses i artikel 2 andra stycket a: information om motoranläggning enligt vad som anges i posterna 23, 23.1 och 26 i intyget om överensstämmelse.

DEL B: UPPGIFTER SOM SKA ÖVERVAKAS OCH RAPPORTERAS AV TILLVERKARE AV TUNGA FORDON

1. Startår för övervakningen och rapporteringen av uppgifter för de tunga fordonskategorier som anges i artikel 2 andra stycket a och b:

Kategori av tunga fordon	Fordonsgrupp i fordonskategori (i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2017/2400)	Startår för övervakning	Startår för rapportering
N ₁	—	—	—
N ₂	1 och 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 och 10	2019	2020
	11, 12 och 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Uppgifter som ska övervakas och rapporteras:

Nr	Övervakningsparametrar	Källa: del I bilaga IV till förordning (EU) 2017/2400, såvida inte annat anges	Beskrivning
1	Fordonsidentifieringsnummer (VIN)	1.1.3	Identifiering av fordon och komponenter
2	Certifieringsnummer – motor	1.2.2	
3	Certifieringsnummer CdxA (!) (om tillämpligt)	1.8.3	
4	Certifieringsnummer – transmission	1.3.2	
5	Certifieringsnummer – axel	1.6.2	
6	Certifieringsnummer – däck, axel 1	1.9.2	
7	Certifieringsnummer – däck, axel 2	1.9.6	
8	Certifieringsnummer – däck, axel 3	1.9.10	
9	Certifieringsnummer – däck, axel 4	1.9.14	

Nr	Övervakningsparametrar	Källa: del I bilaga IV till förordning (EU) 2017/2400, såvida inte annat anges	Beskrivning
10	Fordonskategori (N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₁ , M ₂ , M ₃)	1.1.4	Klassificering av fordonet
11	Axelkonfiguration	1.1.5	
12	Fordonets högsta bruttovikt (t)	1.1.6	
13	Fordonsgrupp	1.1.7	
14	Tillverkarens namn och adress	1.1.1	Specifikation av fordon och chassi
15	Fabrikat (tillverkarens handelsnamn)	1.1.7 Del II i bilaga IV till förordning (EU) 2017/2400	Huvudsakliga specifikationer för motor
16	Korrigerad faktisk tjänstevikt (kg)	1.1.8	
17	Motorns nominella effekt (kW)	1.2.3	
18	Tomgångsvarvtal (min ⁻¹)	1.2.4	
19	Motorns nominella varvtal (min ⁻¹)	1.2.5	Huvudsakliga specifikationer för aerodynamik
20	Motorns slagvolym (l)	1.2.6	
21	Motorns referensbränsletyp (diesel/motorgas/naturgas)	1.2.7	
22	Certifieringsalternativ som använts för generering av luftmotståndsvärde (C _d x _A) (standardvärden/mätning)	1.8.2	Aerodynamik
23	Luftmotståndsvärde (C _d x _A)	1.8.4	
24	Transmissionstillverkarens namn och adress	—	Huvudsakliga specifikationer för transmission
25	Fabrikat (transmissionstillverkarens handelsnamn)	—	
26	Certifieringsalternativ som använts för generering av förlustkurvan enligt simuleringsverktyget (alternativ 1/alternativ 2/alternativ 3/ standardvärden)	1.3.3	
27	Transmissionstyp (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Antal växlar	1.3.5	
29	Utväxlingsförhållande för högsta växel	1.3.6	
30	Typ av retarder	1.3.7	
31	Kraftuttag (ja/nej)	1.3.8	
32	Axeltillverkarens namn och adress	—	Huvudsakliga specifikationer för axel
33	Fabrikat (axeltillverkarens handelsnamn)	—	
34	Certifieringsalternativ som använts för generering av förlustkurvan enligt simuleringsverktyget (standardvärden/mätning)	1.7.3	
35	Typ av axel (t.ex. normal enkel driven axel)	1.7.4	
36	Utväxlingsförhållande, axel	1.7.5	

Nr	Övervakningsparametrar	Källa: del I bilaga IV till förordning (EU) 2017/2400, såvida inte annat anges	Beskrivning
37	Certifieringsalternativ som använts för generering av förlustkurvan enligt simuleringsverktyget (standardvärden/mätning)	1.6.3	Specifikationer för vinkelväxel
38	Utväxlingsförhållande, vinkelväxel	1.6.4	
39	Däcktillverkarens namn och adress	—	Huvudsakliga specifikationer för däck
40	Fabrikat (däcktillverkarens handelsnamn)	—	
41	Däckdimension, axel 1	1.9.1	
42	Särskild rullmotståndskoefficient (RRC) för alla däck på axel 1	1.9.3	
43	Däckdimension axel 2	1.9.4	
44	Tvillingaxel (ja/nej) axel 2	1.9.5	
45	Särskild rullmotståndskoefficient (RRC) för alla däck på axel 2	1.9.7	
46	Däckdimension axel 3	1.9.8	
47	Tvillingaxel (ja/nej) axel 3	1.9.9	
48	Särskild rullmotståndskoefficient (RRC) för alla däck på axel 3	1.9.11	
49	Däckdimension axel 4	1.9.12	
50	Tvillingaxel (ja/nej) axel 4	1.9.13	
51	Särskild rullmotståndskoefficient (RRC) för alla däck på axel 4	1.9.15	
52	Teknik – motorkylfläkt	1.10.1	Huvudsakliga specifikationer för hjälputrustning
53	Teknik – styrservopump	1.10.2	
54	Teknik – elsystem	1.10.3	
55	Teknik – pneumatiksystem	1.10.4	
56	Driftprofil (långdistans, långdistans (det europeiska modulsystemet (?)), region, region (det europeiska modulsystemet), tätort, kommunal, byggnation)	2.1.1	Simuleringsparametrar (för varje kombination av driftprofil/last/bränsle)
57	Last enligt definition i simuleringsverktyget (kg)	2.1.2	
58	Bränsletyp (diesel/bensin/motorgas/naturgas/...)	2.1.3	
59	Fordonets totalvikt vid simulering (kg)	2.1.4	
60	Medelhastighet (km/tim)	2.2.1	Fordonets körprestanda (för varje kombination av driftprofil/last/bränsle)
61	Lägst momentana hastighet (km/tim)	2.2.2	
62	Högst momentana hastighet (km/tim)	2.2.3	
63	Maximal retardation (m/s ²)	2.2.4	
64	Maximal acceleration (m/s ²)	2.2.5	
65	Procent av körtid med full last	2.2.6	

Nr	Övervakningsparametrar	Källa: del I bilaga IV till förordning (EU) 2017/2400, såvida inte annat anges	Beskrivning
66	Totalt antal växelbyten	2.2.7	
67	Total körsträcka (km)	2.2.8	
68	Koldioxidutsläpp (uttryckt i g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13–2.3.16	Koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning (för varje kombination av driftprofil/last/bränsle)
69	Bränsleförbrukning (uttryckt i g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1–2.3.12	
70	Version av simuleringsverktyget (X.X.X.)	3.1.1	Programvara och användarinformation
71	Datum och tid för simuleringen	3.1.2	
72	Nummer på licens för drift av simuleringsverktyget	—	
73	Kryptografisk hash av simuleringsverktygets resultat	3.1.4	
74	Avancerad teknik för minskning av koldioxidutsläpp	—	Fordonets teknik för minskning av koldioxidutsläpp
75	Motorns koldioxidmassutsläpp under WHTC-provningen ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Punkt 1.4.2 i addendumet till tillägg 5 eller punkt 1.4.2 i addendumet till tillägg 7 till bilaga I till förordning (EU) nr 582/2011, beroende på vad som är tillämpligt	Motorns koldioxidutsläpp och specifika bränsleförbrukning
76	Motorns bränsleförbrukning under WHTC-provningen (g/kWh)	Punkt 1.4.2 i addendumet till tillägg 5 eller punkt 1.4.2 i addendumet till tillägg 7 till bilaga I till förordning (EU) nr 582/2011, beroende på vad som är tillämpligt	
77	Motorns koldioxidmassutsläpp under WHSC-provningen ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Punkt 1.4.1 i addendumet till tillägg 5 eller punkt 1.4.1 i addendumet till tillägg 7 till bilaga I till förordning (EU) nr 582/2011, beroende på vad som är tillämpligt	
78	Motorns bränsleförbrukning under WHSC-provningen (g/kWh)	Punkt 1.4.1 i addendumet till tillägg 5 eller punkt 1.4.1 i addendumet till tillägg 7 till bilaga I till förordning (EU) nr 582/2011, beroende på vad som är tillämpligt	

⁽¹⁾ Luftmotstånd.

⁽²⁾ Synkron manuell transmission.

⁽³⁾ Automatisk manuell transmission eller automatiskt mekaniskt ikopplad transmission.

⁽⁴⁾ Automatisk powershifttransmission.

⁽⁵⁾ Med fall S avses serieanslutning mellan momentomvandlare och transmissionens anslutande mekaniska delar.

⁽⁶⁾ Med fall P avses parallell anslutning mellan momentomvandlare och transmissionens anslutande mekaniska delar (t.ex. i en installation med en splitter).

⁽⁷⁾ *European modular System (EMS)* i enlighet med rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (EGT L 235, 17.9.1996, s. 59).

⁽⁸⁾ World Harmonized Transient Driving Cycle.

⁽⁹⁾ Worldwide Harmonised Steady state Cycle.

DEL C: INTERVALL FÖR LUFTMOTSTÅNDSVÄRDE (CDXA) FÖR OFFENTLIGGÖRANDE I ENLIGHET MED ARTIKEL 6

I syfte att göra det CdxA-värde som avses i post 23 tillgängligt för allmänheten i enlighet med artikel 6 ska kommissionen använda de intervall som fastställs i följande tabell, vilken innehåller de intervall som svarar mot respektive CdxA-värde:

Intervall	CdxA-värde [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < max CdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

BILAGA II

Rapportering och behandling av uppgifter

1. MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTERING

- 1.1 De uppgifter som specificeras i del A i bilaga I ska överföras i enlighet med artikel 4 av den behöriga myndighetens kontaktperson genom elektronisk dataöverföring till det centrala dataarkiv (*Central Data Repository*) som förvaltas av Europeiska miljöbyrån (nedan kallad *byrån*).

När uppgifterna har överförts ska kontaktpersonen underrätta kommissionen och byrån per e-post till följande adresser:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

och

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. TILLVERKARNAS RAPPORTERING

- 2.1 Tillverkarna ska utan dröjsmål och senast den 31 december 2018 lämna följande uppgifter till kommissionen:

- a) Tillverkarens namn enligt vad som anges i intyget om överensstämmelse eller intyget om enskilt godkännande.
- b) Kod för identifiering av världens tillverkare (WMI-kod) enligt definitionen i kommissionens förordning (EU) nr 19/2011⁽¹⁾, vilken ska användas i fordonsidentifieringsnumret för nya tunga fordon som ska släppas ut på marknaden.
- c) Kontaktperson som ansvarar för att föra in uppgifterna i byråns rapporteringssystem *Business Data Repository*.

Tillverkarna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om den informationen ändras.

Underrättelser ska sändas till de adresser som anges i punkt 1.1.

- 2.2 Nya tillverkare som kommer in på marknaden ska utan dröjsmål informera kommissionen om de uppgifter som anges i punkt 2.1.

- 2.3 De uppgifter som anges i punkt 2 i del B i bilaga I ska i enlighet med artikel 5.1 överföras av tillverkarens kontaktperson genom elektronisk dataöverföring till rapporteringssystemet *Business Data Repository* som förvaltas av byrån.

När uppgifterna har överförts ska kontaktpersonen underrätta kommissionen och byrån per e-post till de adresser som avses i punkt 1.1.

3. DATABEHANDLING

- 3.1 Byrån ska behandla de uppgifter som överförs i enlighet med punkterna 1.1 och 2.3, och registrera de behandlade uppgifterna i registret.

- 3.2 Uppgifter som rör tunga fordon som registrerats under föregående kalenderår och som har lagts in i registret ska offentliggöras senast den 31 oktober varje år från och med år 2020, med undantag av de uppgifter som anges i artikel 6.1.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 19/2011 av den 11 januari 2011 om krav för typgodkännande av tillverkarens föreskrivna skylt och för fordonsidentifieringsnummer till motorfordon och deras släpvagnar samt om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem (EUT L 8, 12.1.2011, s. 1).

- 3.3 Om en behörig myndighet eller en tillverkare upptäcker fel i de inlämnade uppgifterna ska de utan dröjsmål underrätta kommissionen och byrån om detta genom att skicka en felanmälan till *Central Data Repository* eller till *Business Data Repository*, och genom att skicka e-post till de adresser som avses i punkt 1.1.
 - 3.4 Kommissionen ska med hjälp av byrån verifiera de anmälda felen och vid behov korrigera uppgifterna i registret.
 - 3.5 Kommissionen ska med hjälp av byrån tillhandahålla elektroniska format för sådan dataöverföring som avses i punkterna 1.1 och 2.3 i god tid före tidsfristerna för överföring av uppgifterna.
-

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/957

av den 28 juni 2018

om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster hör i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) till de grundläggande principerna för den inre marknaden. Unionen vidareutvecklar dessa principer och efterlevnaden av dem i syfte att garantera lika konkurrensvillkor för företag och respekt för arbetstagares rättigheter.
- (2) Friheten att tillhandahålla tjänster innebär att företag har rätt att tillhandahålla tjänster inom en annan medlemsstats territorium och tillfälligt utstationera sina anställda inom den medlemsstatens territorium i detta syfte. I enlighet med artikel 56 i EUF-fördraget är inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen förbjudna beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan medlemsstat än mottagaren av tjänsten.
- (3) Enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen främja social rättvisa och socialt skydd. Enligt artikel 9 i EUF-fördraget ska unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet.
- (4) Mer än 20 år efter dess antagande har det blivit nödvändigt att bedöma om Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG ⁽⁴⁾ fortfarande skapar rätt balans mellan behovet att å ena sidan främja friheten att tillhandahålla tjänster och säkerställa lika konkurrensvillkor och behovet att skydda utstationerade arbetstagares rättigheter å andra sidan. För att säkerställa att bestämmelserna tillämpas enhetligt och för att få till stånd verklig social konvergens i samband med översynen av direktiv 96/71/EG bör man prioritera genomförandet och tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 185, 9.6.2017, s. 75.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 29 maj 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 juni 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (5) Tillräckliga och korrekta statistiska uppgifter på området utstationering av arbetstagare är av yttersta vikt, särskilt vad gäller antalet utstationerade arbetstagare i specifika branscher och per medlemsstat. Medlemsstaterna och kommissionen bör samla in sådana uppgifter och övervaka dem.
- (6) Principen om likabehandling och förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet har utgjort en del av unionsrätten sedan grundfördragen. Principen om lika lön har genomförts genom sekundärrätten inte bara mellan kvinnor och män, utan också mellan visstidsanställda och jämförbara tillsvidareanställda, mellan deltidanställda och heltidsanställda och mellan arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag och jämförbara arbetstagare inom kundföretaget. I dessa principer ingår förbudet mot åtgärder som direkt eller indirekt leder till diskriminering på grund av nationalitet. När dessa principer tillämpas ska relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol beaktas.
- (7) Behöriga myndigheter och organ bör, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, kunna kontrollera om de villkor för inkvartering för utstationerade arbetstagare som tillhandahålls direkt eller indirekt av arbetsgivare överensstämmer med nationella bestämmelser i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagarna är utstationerade (nedan kallad *värdmedlemsstaten*) som även är tillämpliga på utstationerade arbetstagare.
- (8) Utstationerade arbetstagare som tillfälligt skickas från sin ordinarie arbetsplats i värdmedlemsstaten till en annan arbetsplats bör få minst samma ersättning för utgifter för resa, kost och logi för arbetstagare som är borta från hemmet av yrkesmässiga skäl som tillämpas på lokala arbetstagare i den medlemsstaten. Detta bör även gälla för utgifter som utstationerade arbetstagare ådrar sig när de måste resa till och från sin ordinarie arbetsplats i värdmedlemsstaten. Dubbla betalningar för utgifter för resa, kost och logi bör undvikas.
- (9) Utstationering är till sin natur tillfällig. Utstationerade arbetstagare återvänder vanligtvis till den medlemsstat från vilken de utstationerades när det arbete som utstationeringen avsåg slutförts. Med tanke på att vissa utstationeringar är långvariga och som ett erkännande av kopplingen mellan arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten och de arbetstagare som utstationerats under sådana långa perioder bör värdmedlemsstaterna vid utstationeringar som varar längre än 12 månader säkerställa att företag som utstationerar arbetstagare inom deras territorium garanterar dessa arbetstagare ytterligare arbets- och anställningsvillkor som är obligatoriskt tillämpliga på arbetstagare i den medlemsstat där arbetet utförs. Den perioden bör förlängas när tjänsteleverantören lämnar en motiverad anmälan.
- (10) Att säkerställa ett bättre skydd för arbetstagare är nödvändigt för att trygga friheten att tillhandahålla tjänster på rättvis grund på både kort och lång sikt, särskilt genom att förhindra missbruk av de rättigheter som är garanterade i fördragen. Regler genom vilka ett sådant skydd för arbetstagare säkerställs kan dock inte påverka rätten för företag som utstationerar arbetstagare inom en annan medlemsstats territorium att återöppna friheten att tillhandahålla tjänster, inbegripet i fall där utstationeringen överskrider 12, eller i tillämpliga fall 18, månader. Alla bestämmelser som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare inom ramen för en utstationering som överskrider 12, eller i tillämpliga fall 18, månader måste alltså vara förenliga med den friheten. I enlighet med fast rättspraxis är inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster tillåtna endast om de är motiverade av tvingande skäl av allmänintresse och om de är proportionella och nödvändiga.
- (11) När en utstationering överskrider 12, eller i tillämpliga fall 18, månader bör de ytterligare arbets- och anställningsvillkor som ska garanteras av det företag som utstationerar arbetstagare till en annan medlemsstats territorium också omfatta arbetstagare som är utstationerade för att ersätta andra utstationerade arbetstagare som utför samma arbetsuppgifter på samma plats, för att säkerställa att man inte kringgår de regler som annars skulle vara tillämpliga genom sådana ersättningar.
- (12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG⁽¹⁾ ger uttryck för principen att grundläggande arbets- och anställningsvillkor för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag minst bör motsvara de villkor som skulle gälla för dem om de hade anställts av kundföretaget för att utföra samma arbete. Denna princip bör också tillämpas på uthyrda arbetstagare som är utstationerade inom en annan medlemsstats territorium. När denna princip är tillämplig bör kundföretaget informera bemanningsföretaget om de arbetsvillkor och den lön som kundföretaget tillämpar på sina arbetstagare. Medlemsstaterna får under vissa omständigheter göra undantag från principerna om likabehandling och lika lön enligt artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2008/104/EG. När ett sådant undantag tillämpas har bemanningsföretaget inget behov av informationen om kundföretagets arbetsvillkor och informationskravet bör därför inte vara tillämpligt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 5.12.2008, s. 9).

- (13) Erfarenheten visar att arbetstagare som ställts till ett kundföretags förfogande av ett företag för uthyrning av arbetskraft eller ett företag som ställer arbetskraft till förfogande ibland skickas till en annan medlemsstats territorium inom ramen för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster. Skyddet av dessa arbetstagare bör säkerställas. Medlemsstaterna bör säkerställa att kundföretaget informerar företaget för uthyrning av arbetskraft eller det företag som ställer arbetskraft till förfogande om de utstationerade arbetstagare som tillfälligt arbetar inom en annan medlemsstats territorium än den medlemsstat där de vanligen arbetar för företaget för uthyrning av arbetskraft eller det företag som ställer arbetskraft till förfogande, så att arbetsgivaren i förekommande fall kan tillämpa de arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för den utstationerade arbetstagaren.
- (14) Det här direktivet bör, i likhet med direktiv 96/71/EG, inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004 ⁽¹⁾ och (EG) nr 987/2009 ⁽²⁾.
- (15) Eftersom arbetet inom internationella vägtransporter präglas av stor rörlighet ger genomförandet av detta direktiv inom den sektorn upphov till särskilda rättsliga frågor och svårigheter som, inom ramen för mobilitetspaketet, ska behandlas genom särskilda bestämmelser för vägtransport som även stärker kampen mot bedrägerier och missbruk.
- (16) På en verkligt integrerad och konkurrensutsatt inre marknad konkurrerar företag på grundval av faktorer som produktivitet, effektivitet, arbetskraftens utbildnings- och kompetensnivå samt varornas och tjänsternas kvalitet och innovationsgrad.
- (17) Medlemsstaterna är behöriga att införa bestämmelser om lön i enlighet med sin nationella lagstiftning eller praxis. Det ankommer endast på medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att fastställa lönerna. Man bör iakttä särskild försiktighet för att inte underminera de nationella lönebildningssystemen eller de medverkande parternas frihet.
- (18) Vid jämförelsen av den lön som betalats till en utstationerad arbetstagare och den lön denne skulle haft rätt till i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis i värdmedlemsstaten bör bruttolönebeloppet beaktas. De totala bruttolönebeloppen bör jämföras, snarare än enskilda lönekomponenter som är obligatoriska enligt detta direktiv. I syfte att säkerställa öppenhet och hjälpa de behöriga myndigheterna och organen när de utför undersökningar och kontroller måste emellertid lönekomponenterna kunna identifieras tillräckligt detaljerat enligt nationell lagstiftning eller praxis i den medlemsstat från vilken arbetstagaren utstationerades. Ersättningar som hör ihop med utstationeringen bör, såvida de inte avser utgifter som faktiskt uppkommit på grund av utstationeringen, som till exempel kostnader för resa, kost och logi anses utgöra en del av lönen och bör beaktas för att jämföra de totala bruttolönebeloppen.
- (19) Ersättningar som hör ihop med utstationeringen tjänar ofta flera syften. I den mån de syftar till att ersätta utgifter som har uppkommit till följd av utstationeringen, t.ex. utgifter för resa, kost och logi, bör de inte anses utgöra en del av lönen. Det kommer an på medlemsstaterna att, i enlighet med sin nationella lagstiftning eller praxis, fastställa bestämmelser om ersättning för dessa utgifter. Arbetsgivaren bör ersätta utstationerade arbetstagare för sådana utgifter i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis som är tillämplig på anställningsförhållandet.
- (20) Med tanke på den betydelse ersättningar som hör ihop med utstationeringen har bör osäkerhet undvikas i fråga om vilka delar av dessa ersättningar som avser ersättningar för utgifter som uppkommit på grund av utstationeringen. Hela ersättningen bör anses vara utbetald som ersättning för utgifter, såvida inte de arbets- och anställningsvillkor som följer av bestämmelser i lagar och andra författningar, kollektivavtal, skiljedomar eller andra avtal och som är tillämpliga på anställningsförhållandet, fastställer vilka delar av ersättningen som är avsatta för ersättning för utgifter som uppkommit till följd av utstationeringen och vilka som utgör en del av lönen.
- (21) De lönekomponenter och andra arbets- och anställningsvillkor som fastställs i nationell lagstiftning eller genom kollektivavtal som avses i detta direktiv bör vara tydliga och öppna för alla företag och utstationerade arbetstagare. Eftersom rättssäkerheten och rättstillämpningen förutsätter öppenhet och tillgång till information är det, vad gäller artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, motiverat att utöka medlemsstaternas skyldighet att, på den enda nationella webbplatsen, offentliggöra information om arbets- och anställningsvillkoren till de lönekomponenter som är

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

obligatoriska samt till de ytterligare arbets- och anställningsvillkor som är tillämpliga på utstationeringar över 12, eller i tillämpliga fall 18, månader enligt det här direktivet. Varje medlemsstat bör säkerställa att den information som anges på den enda nationella webbplatsen är korrekt och uppdateras regelbundet. Eventuella sanktioner mot ett företag till följd av bristande efterlevnad av de arbets- och anställningsvillkor som ska säkerställas för utstationerade arbetstagare bör vara proportionella, och vid fastställande av sanktionen bör hänsyn särskilt tas till om informationen på den enda officiella nationella webbplatsen om arbets- och anställningsvillkoren tillhandahålls i enlighet med artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, med respekt för arbetsmarknadens parter självständighet.

- (22) I direktiv 2014/67/EU fastställs ett antal bestämmelser som ska säkerställa att regler för utstationering av arbetstagare tillämpas och efterlevs av alla företag. I artikel 4 i det direktivet anges de faktiska omständigheter som kan beaktas vid helhetsbedömningen av specifika situationer för att fastställa att en faktisk utstationering föreligger och för att förhindra att reglerna missbrukas eller kringgås.
- (23) Arbetsgivare bör innan en utstationering påbörjas vidta lämpliga åtgärder för att tillhandahålla arbetstagare väsentlig information om de arbets- och anställningsvillkor som gäller vid utstationeringen, i enlighet med rådets direktiv 91/533/EEG ⁽¹⁾.
- (24) Genom detta direktiv fastställs en balanserad ram för friheten att tillhandahålla tjänster och för skyddet av utstationerade arbetstagare, vilken är icke-diskriminerande, öppen och proportionell, samtidigt som särdragen hos de nationella arbetsmarknadsmodellerna respekteras. Direktivet hindrar inte tillämpning av arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för utstationerade arbetstagare.
- (25) För att kunna åtgärda missbruk i samband med underentreprenadsituationer och skydda utstationerade arbetstagares rättigheter bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/67/EU för att säkerställa ansvaret för underentreprenörer.
- (26) För att säkerställa en korrekt tillämpning av direktiv 96/71/EG bör samordningen mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och/eller organ och samarbetet på unionsnivå i kampen mot bedrägerier som rör utstationering av arbetstagare stärkas.
- (27) Inom ramen för kampen mot bedrägerier med anknytning till utstationering av arbetstagare bör det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete (nedan kallat *forumet*), inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 ⁽²⁾, i enlighet med sitt mandat delta i övervakningen och bedömningen av fall av bedrägerier, förbättra genomförandet av och effektiviteten i det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, utarbeta varningsmekanismer och ge bistånd och stöd till förstärkt administrativt samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter eller organ. I det sammanhanget bör forumet bedriva ett nära samarbete med expertkommittén för utstationering av arbetstagare, inrättad genom kommissionens beslut 2009/17/EG ⁽³⁾.
- (28) Vissa fall av bedrägerier eller missbruk med anknytning till utstationering av arbetstagare är av gränsöverskridande natur, vilket motiverar konkreta åtgärder för att förstärka den gränsöverskridande dimensionen av inspektioner, utredningar och informationsutbyten mellan de behöriga myndigheterna eller organen i de berörda medlemsstaterna. För detta ändamål bör nationella behöriga myndigheter eller organ, inom ramen för det administrativa samarbete som föreskrivs i direktiven 96/71/EG och 2014/67/EU, särskilt artikel 7.4 i direktiv 2014/67/EU, ha de medel som krävs för att varna om sådana situationer och utbyta information i syfte att förhindra och bekämpa bedrägerier och missbruk.
- (29) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁴⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete (EUT L 65, 11.3.2016, s. 12).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2009/17/EG av den 19 december 2008 om inrättande av expertkommittén för utstationering av arbetstagare (EUT L 8, 13.1.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

(30) Direktiv 96/71/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 96/71/EG

Direktiv 96/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med "Syfte och tillämpningsområde".

b) Följande punkter ska införas:

"-1. Detta direktiv ska säkerställa skyddet för utstationerade arbetstagare under deras utstationering i förhållande till friheten att tillhandahålla tjänster genom att fastställa tvingande bestämmelser som måste respekteras med avseende på arbets- och anställningsvillkor och skydd av arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

-1a. Detta direktiv ska inte på något sätt påverka utövandet av de grundläggande rättigheter som erkänns i medlemsstaterna och på unionsnivå, inklusive rätten att strejka eller att vidta annan åtgärd som omfattas av specifika arbetsmarknadsmodeller i medlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis. Det påverkar inte heller rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal eller att vidta kollektiva åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis."

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) I egenskap av företag för uthyrning av arbetskraft eller företag som ställer arbetskraft till förfogande, verkställer utstationering av en arbetstagare till ett kundföretag som är etablerat eller som bedriver verksamhet inom en medlemsstats territorium, om det finns ett anställningsförhållande mellan företaget för uthyrning av arbetskraft eller det företag som ställer arbetskraft till förfogande och arbetstagaren under utstationeringstiden."

ii) Följande stycken ska läggas till:

"När en arbetstagare som hyrts ut av ett företag för uthyrning av arbetskraft eller ett företag som ställer arbetskraft till förfogande till ett kundföretag som avses i led c ska utföra arbete inom ramen för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, i den mening som avses i led a, b eller c, av kundföretaget inom en annan medlemsstats territorium än det där arbetstagaren vanligen arbetar för företaget för uthyrning av arbetskraft eller företaget som ställer arbetskraft till förfogande eller kundföretaget, ska arbetstagaren anses vara utstationerad till den medlemsstatens territorium av det företag för uthyrning av arbetskraft eller det företag som ställer arbetskraft till förfogande som arbetstagaren har ett anställningsförhållande till. Företaget för uthyrning av arbetskraft eller företaget som ställer arbetskraft till förfogande ska anses vara ett företag som avses i punkt 1 och ska fullt ut följa relevanta bestämmelser i detta direktiv och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU (*).

Kundföretaget ska informera det företag för uthyrning av arbetskraft eller det företag som ställer arbetskraft till förfogande som arbetstagaren har hyrts ut från i god tid innan det arbete som avses i andra stycket påbörjas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s. 11)."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska, oberoende av tillämplig rätt för anställningsförhållandet, säkerställa att de företag som avses i artikel 1.1, på samma villkor, garanterar de arbetstagare som är utstationerade inom deras territorium de arbets- och anställningsvillkor i fråga om följande områden som i den medlemsstat inom vars territorium arbetet utförs är fastställda

— i bestämmelser i lagar eller andra författningar, eller

- i kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet eller på annat sätt är tillämpliga i enlighet med punkt 8:
- a) Längsta arbetstid och kortaste vilotid.
 - b) Minsta betalda ledighet per år.
 - c) Lön, inklusive övertidsersättning. Detta led gäller dock inte kompletterande tjänstepensionssystem.
 - d) Villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, särskilt genom företag för uthyrning av arbetskraft.
 - e) Säkerhet, hälsa och hygien på arbetsplatsen.
 - f) Skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkor för gravida kvinnor och kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga.
 - g) Likabehandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling.
 - h) Arbetstagarnas villkor för inkvartering när detta tillhandahålls av arbetsgivaren till arbetstagare som är borta från sin ordinarie arbetsplats.
 - i) Ersättningar för utgifter för resa, kost och logi för arbetstagare som är borta från hemmet av yrkesmässiga skäl.

Led i är enbart tillämpligt på utgifter för resa, kost och logi som utstationerade arbetstagare ådragit sig när de måste resa till och från sin ordinarie arbetsplats i den medlemsstat inom vars territorium de är utstationerade, eller när de tillfälligt skickas av sin arbetsgivare från den ordinarie arbetsplatsen till en annan arbetsplats.

Med avseende på tillämpningen av detta direktiv ska begreppet lön fastställas enligt nationell lagstiftning eller praxis i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad och innefatta alla lönekomponenter som är obligatoriska enligt nationell lagstiftning eller andra författningar, kollektivavtal eller skiljedomar som i den medlemsstaten förklarats ha allmän giltighet eller på annat sätt är tillämpliga i enlighet med punkt 8.

Utan att det påverkar artikel 5 i direktiv 2014/67/EU ska medlemsstaterna offentliggöra information om arbets- och anställningsvillkor, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, utan onödigt dröjsmål och på ett öppet sätt, på den enda officiella nationella webbplats som avses i den artikeln, inbegripet de lönekomponenter som avses i tredje stycket i detta led och samtliga arbets- och anställningsvillkor i enlighet med punkt 1a i den här artikeln.

Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen på den enda officiella nationella webbplatsen är korrekt och aktuell. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra adresserna till de enda officiella nationella webbplatserna.

Om det, i strid mot artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, i informationen på den enda officiella nationella webbplatsen inte anges vilka arbets- och anställningsvillkor som ska tillämpas, ska denna omständighet beaktas i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis när sanktioner fastställs för överträdelse av nationella bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, i den utsträckning som krävs för att säkerställa att de är proportionella.”

- b) Följande punkter ska införas:

”1a. Om en utstationerings faktiska varaktighet överstiger 12 månader ska medlemsstaterna, oberoende av tillämplig rätt för anställningsförhållandet, säkerställa att de företag som avses i artikel 1.1, utöver de arbets- och anställningsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln, på samma villkor, garanterar de arbetstagare som är utstationerade inom deras territorium samtliga tillämpliga arbets- och anställningsvillkor som i den medlemsstat där arbetet utförs fastställts

— i bestämmelser i lagar eller andra författningar, eller

— i kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet eller på annat sätt är tillämpliga i enlighet med punkt 8.

Första stycket i denna punkt ska inte gälla följande:

- a) Förfaranden, formaliteter och villkor för ingående och uppsägning av anställningskontrakt, inbegripet konkurrensklausuler.
- b) Kompletterande tjänstepensionssystem.

När tjänsteleverantören lämnar en motiverad anmälan ska den medlemsstat i vilken tjänsten tillhandahålls, förlänga den period som avses i första stycket till 18 månader.

Om det företag som avses i artikel 1.1 ersätter en utstationerad arbetstagare med en annan utstationerad arbetstagare som utför samma arbete på samma plats, ska utstationeringens varaktighet vid tillämpningen av denna punkt utgöras av den sammanlagda varaktigheten av utstationeringstiden för de enskilda berörda utstationerade arbetstagarna.

Begreppet *samma arbete på samma plats* som avses i fjärde stycket i denna punkt ska fastställas med hänsyn till bland annat vilken slags tjänst som ska tillhandahållas, det arbete som ska utföras och arbetsplatsens adress(er).

1b. Medlemsstaterna ska föreskriva att de företag som avses i artikel 1.3 c ska garantera utstationerade arbetstagare samma arbets- och anställningsvillkor som, enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG (*), ska tillämpas på arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag som hyrs ut av sådana bemanningsföretag i den medlemsstat där arbetet utförs.

Kundföretaget ska informera de företag som avses i artikel 1.3 c om de arbets- och anställningsvillkor som det tillämpar gällande arbetsvillkor och lön i den utsträckning som omfattas av det första stycket i denna punkt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 5.12.2008, s. 9)."

- c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Punkterna 1–6 ska inte hindra tillämpningen av arbets- och anställningsvillkor som är förmånligare för arbetstagarna.

Ersättningar som hör ihop med utstationeringen ska anses utgöra en del av lönen, om de inte utbetalas som ersättning för utgifter som faktiskt har uppkommit till följd av utstationeringen, t.ex. utgifter för resa, kost och logi. Arbetsgivaren ska, utan att det påverkar första stycket punkt 1 h, ersätta utstationerade arbetstagare för sådana utgifter i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis som är tillämplig på anställningsförhållandet.

Om det i de arbets- och anställningsvillkor som är tillämpliga på anställningsförhållandet inte fastställs om, och i så fall vilka komponenter av, den ersättning som hör ihop med utstationeringen som utbetalas som ersättning för utgifter som faktiskt har uppkommit till följd av utstationeringen eller vilka som utgör en del av lönen, ska hela ersättningen anses vara utbetald som ersättning för utgifter."

- d) I punkt 8 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

"Om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal eller skiljedomar har allmän giltighet enligt första stycket, eller som tillägg till ett sådant, kan medlemsstaterna, om de så beslutar, utgå ifrån

- kollektivavtal eller skiljedomar som gäller allmänt för alla likartade företag inom det aktuella geografiska området och inom den aktuella sektorn eller den aktuella branschen, och/eller
- kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet,

om, vid tillämpningen av dessa på de företag som avses i artikel 1.1, garanteras att de behandlas på samma sätt vad gäller de områden som anges i punkt 1 första stycket i den här artikeln, och i tillämpliga fall med beaktande av de arbets- och anställningsvillkor som ska garanteras utstationerade arbetstagare i enlighet med punkt 1a i den här artikeln, som dessa företag och de övriga företag som avses i detta stycke som befinner sig i en likartad situation.

Enligt denna artikel behandlas företag på samma sätt när nationella företag som befinner sig i en likartad situation

- på de aktuella arbetsplatserna eller inom de aktuella sektorerna är underkastade samma skyldigheter på de områden som anges i punkt 1 första stycket i den här artikeln som de företag som avses i artikel 1.1, och i tillämpliga fall med beaktande av de arbets- och anställningsvillkor som ska garanteras utstationerade arbetstagare i enlighet med punkt 1a i den här artikeln, och
- ska uppfylla dessa skyldigheter med samma verkningar.”

e) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i artikel 1.1 garanterar de arbetstagare som avses i artikel 1.3 c andra villkor, utöver de arbets- och anställningsvillkor som avses i punkt 1b i den här artikeln, vilka är tillämpliga på arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag i den medlemsstat där arbetet utförs.

10. Detta direktiv ska inte hindra att medlemsstaterna, i enlighet med fördragen, i fråga om bestämmelser som avser *ordre public*, på samma villkor, tillämpar arbets- och anställningsvillkor på andra områden än de som avses i punkt 1 första stycket på nationella företag och företag från andra medlemsstater.”

3. I artikel 4.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska möjliggöra samarbete mellan behöriga myndigheter eller organ, inbegripet offentliga myndigheter, vilka i enlighet med nationell lagstiftning ansvarar för att övervaka de arbets- och anställningsvillkor som anges i artikel 3, inbegripet på unionsnivå. Detta samarbete består särskilt i att besvara motiverade förfrågningar från dessa offentliga myndigheter eller organ om information angående gränsöverskridande uthyrning av arbetstagare till andra medlemsstater och bekämpa uppenbart missbruk eller gränsöverskridande fall av odeklarerat arbete och falskt egenföretagande som rör utstationering av arbetstagare. Om den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den medlemsstat från vilken arbetstagaren sänds ut inte har den information som efterfrågats av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad ska myndigheten eller organet begära in denna information från andra myndigheter eller organ i den medlemsstaten. Vid ständiga förseningar i fråga om att tillhandahålla denna information till den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad ska kommissionen underrättas och vidta lämpliga åtgärder.”

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Övervakning, kontroll och efterlevnad

Den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad och den medlemsstat från vilken arbetstagaren utstationeras är ansvariga för att övervaka, kontrollera och verkställa de skyldigheter som fastställs i det här direktivet och direktiv 2014/67/EU, och ska vidta lämpliga åtgärder om det här direktivet inte följs.

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att arbetstagarna och/eller arbetstagarnas företrädare har tillgång till lämpliga förfaranden för att säkerställa efterlevnaden av de skyldigheter som anges i detta direktiv.

Om det till följd av en övergripande bedömning som en medlemsstat utfört i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/67/EU fastställs att ett företag felaktigt eller på ett bedrägligt sätt ger sken av att en arbetstagares situation omfattas av det här direktivet, ska den medlemsstaten säkerställa att arbetstagaren omfattas av relevant lagstiftning och praxis.

Medlemsstaterna ska säkerställa att denna artikel inte medför att den berörda arbetstagaren omfattas av mindre förmånliga villkor än de som är tillämpliga för utstationerade arbetstagare.”

5. Inledningen i bilagan ska ersättas med följande:

”De verksamheter som avses i artikel 3.2 omfattar all byggverksamhet som avser uppförande, istandsättande, underhåll, ombyggnad eller rivning av byggnader, särskilt följande arbeten:”.

Artikel 2

Översyn

1. Kommissionen ska se över tillämpningen och genomförandet av detta direktiv. Senast den 30 juli 2023 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen och genomförandet av det här direktivet för Europaparlamentet, rådet och Europeiska sociala och ekonomiska kommittén och vid behov föreslå nödvändiga ändringar av det här direktivet och direktiv 96/71/EG.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska inbegripa en bedömning av huruvida ytterligare åtgärder krävs för att säkerställa lika villkor och skydd för arbetstagare
 - a) i samband med underentreprenadsituationer,
 - b) mot bakgrund av artikel 3.3 i detta direktiv, med beaktande av utvecklingen i fråga om lagstiftningsakten om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG ⁽¹⁾ vad gäller tillsynskrav och om fastställande av särskilda bestämmelser med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn.

Artikel 3

Införlivande och tillämpning

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juli 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till de bestämmelserna till kommissionen.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 30 juli 2020. Till och med den dagen ska direktiv 96/71/EG fortsätta att tillämpas i den lydelse det hade innan det ändrades genom det här direktivet.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
3. Detta direktiv ska vara tillämpligt på vägtransportsektorn från och med den dag då en lagstiftningsakt om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och om fastställande av särskilda bestämmelser med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn börjar tillämpas.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juni 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/958
av den 28 juni 2018
om proportionalitetsprövning före antagandet av ny reglering av yrken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46, 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rätten till fritt yrkesval är en grundläggande rättighet. Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) garanterar rätten till fritt yrkesval och näringsfriheten. Den fria rörligheten för arbetstagare, etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster är grundläggande principer för den inre marknaden som fastställts i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Nationella regler om tillträde till reglerade yrken bör därför inte utgöra ett omotiverat eller oproportionellt hinder för utövandet av dessa grundläggande rättigheter.
- (2) Om särskilda bestämmelser om harmonisering av kraven för tillträde till eller utövandet av ett reglerat yrke saknas i unionsrätten ankommer det på medlemsstaterna att besluta huruvida och på vilket sätt ett yrke ska regleras, inom ramen för principerna om icke-diskriminering och proportionalitet.
- (3) Proportionalitetsprincipen är en av unionsrättens allmänna principer. Det framgår av rättspraxis ⁽³⁾ att nationella åtgärder som kan hindra eller göra det mindre attraktivt att utöva de grundläggande friheter som garanteras av EUF-fördraget ska uppfylla fyra förutsättningar: de ska vara tillämpliga på ett icke-diskriminerande sätt, vara motiverade av mål av allmänt intresse, vara ägnade att säkerställa att det mål som eftersträvas genom dem uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ⁽⁴⁾ innehåller en skyldighet för medlemsstaterna att bedöma proportionaliteten i de krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken och att meddela kommissionen resultaten av bedömningen, vilket inleder den så kallade ömsesidiga utvärderingsprocessen. Denna process har inneburit att medlemsstaterna blev tvungna att göra en genomgång av all sin lagstiftning om alla yrken som var reglerade inom deras territorier.
- (5) Resultaten av den ömsesidiga utvärderingsprocessen avslöjade bristande tydlighet när det gäller vilka kriterier medlemsstaterna ska använda vid proportionalitetsbedömningen av krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken samt en ojämn kontroll av sådana krav på alla regleringsnivåer. För att undvika en fragmentering av den inre marknaden och för att undanröja hinder för att starta och utöva viss verksamhet som anställd eller egenföretagare bör det finnas en gemensam metod på unionsnivå som förhindrar att oproportionella åtgärder antas.
- (6) I sitt meddelande av den 28 oktober 2015 *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* identifierade kommissionen behovet att införa en ram för proportionalitetsanalyser som medlemsstaterna kan använda när de ser över befintlig yrkesreglering eller föreslår ny sådan.

⁽¹⁾ EUT C 288, 31.8.2017, s. 43.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 juni 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 juni 2018.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 30 november 1995, Gebhard, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, punkt 37.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (7) Syftet med detta direktiv är att fastställa regler för proportionalitetsbedömningar som ska genomföras av medlemsstaterna före införandet av nya, eller ändringar av befintliga, yrkesregleringar i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad samtidigt som öppenhet och en hög konsumentskyddsnivå garanteras.
- (8) De verksamheter som omfattas av det här direktivet bör gälla de reglerade yrken som omfattas av direktiv 2005/36/EG. Det här direktivet bör tillämpas på krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av befintliga reglerade yrken eller nya yrken som medlemsstaterna överväger att reglera. Det här direktivet bör tillämpas som komplement till direktiv 2005/36/EG och utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i separata unionsakter om tillträde till eller utövande av ett visst reglerat yrke.
- (9) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att fastställa organisationen av och innehållet i sina system för utbildning och fortbildning, i synnerhet när det gäller deras möjlighet att delegera befogenheten att organisera eller utöva tillsyn över yrkesutbildning och fortbildning till yrkesorganisationer. Bestämmelser som inte begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, däribland redaktionella ändringar, tekniska anpassningar till innehållet i utbildningar eller moderniseringen av bestämmelser om utbildning, bör inte omfattas av detta direktiv. Om yrkesutbildningen eller fortbildningen består av avlönad verksamhet bör etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster garanteras.
- (10) Om medlemsstaterna införlivar särskilda krav som gäller regleringen av ett visst yrke vilka fastställts i en separat unionsrättsakt som inte ger medlemsstaterna frihet att välja exakt hur de särskilda kraven ska införlivas, bör den proportionalitetsbedömning som föreskrivs i särskilda bestämmelser i detta direktiv inte tillämpas.
- (11) Medlemsstaterna bör kunna förlita sig på ett gemensamt regelverk grundat på tydligt definierade rättsliga begrepp när det gäller olika sätt att reglera ett yrke inom hela unionen. Det finns flera sätt att reglera ett yrke, exempelvis genom att bara innehavare av en yrkeskvalifikation får tillträde till eller får utöva en viss verksamhet. Medlemsstaterna kan även reglera en av formerna för utövande av ett yrke genom att fastställa villkor för användningen av yrkestitlar eller genom att införa kvalifikationskrav för enbart egenföretagare, anställda yrkesutövare och chefer eller rättsliga ombud för företag, särskilt när verksamheten utövas av en juridisk person i form av ett yrkesmässigt företag.
- (12) Innan medlemsstaterna inför nya, eller ändrar befintliga, bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken bör de bedöma om bestämmelserna är proportionella. Bedömningens omfattning bör stå i proportion till den nya bestämmelsens art, innehåll och verkan.
- (13) Bevisbördan för att åtgärderna är motiverade och proportionella vilar på medlemsstaterna. De skäl för reglering som en medlemsstat åberopar som motivering bör därför åtföljas av en analys av huruvida den åtgärd som antas av den berörda medlemsstaten är lämplig och proportionell och av specifika bevis till stöd för dess argumentation. Även om en medlemsstat inte nödvändigtvis måste visa upp en särskild undersökning eller någon särskild form av bevis eller annat underlag som fastslår att en sådan åtgärd är proportionell innan åtgärden antas bör medlemsstaten göra en objektiv analys, med beaktande av de särskilda omständigheterna i medlemsstaten i fråga, som visar att det föreligger verkliga risker avseende uppnåendet av mål av allmänt intresse.
- (14) Medlemsstaterna bör utföra proportionalitetsbedömningarna på ett objektivt och oberoende sätt, även när ett yrke regleras indirekt genom att en viss yrkesorganisation ges befogenheter att reglera. Dessa bedömningar skulle kunna omfatta ett yttrande från ett oberoende organ, däribland befintliga organ som deltar i den nationella lagstiftningsprocessen, som av den berörda medlemsstaten anförtrotts uppgiften att avge ett sådant yttrande. Detta är särskilt viktigt när bedömningen utförs av lokala myndigheter, tillsynsorgan eller yrkesorganisationer vars större närhet till lokala förhållanden och specialkunskaper i vissa fall kan göra dem bättre lämpade att finna det bästa sättet att nå målen av allmänt intresse, men vars politiska val kan innebära fördelar för etablerade näringsidkare på bekostnad av nya marknadsaktörer.
- (15) Det är lämpligt att övervaka proportionaliteten i nya eller ändrade bestämmelser som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken efter det att de antagits. En översyn av proportionaliteten i en restriktiv nationell åtgärd om reglerade yrken bör inte enbart grundas på syftet med åtgärden när den antogs utan även på dess verkan, bedömd efter det att den antagits. Bedömningen av den nationella åtgärdens proportionalitet bör grundas på den utveckling som konstaterats på området för det reglerade yrket sedan åtgärden antogs.

- (16) Såsom framgår av fast rättspraxis är alla omotiverade begränsningar som följer av nationell rätt och som begränsar etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster förbjudna, däribland all diskriminering på grund av nationalitet eller bosättningsort.
- (17) Om rätten att starta och utöva verksamhet som anställd eller egenföretagare är förenad med villkor om efterlevnad av vissa krav på bestämda yrkeskvalifikationer som direkt eller indirekt fastställs av medlemsstaterna är det nödvändigt att säkerställa att kraven är motiverade av mål av allmänt intresse, såsom mål av allmänt intresse i den mening som avses i EUF-fördraget, det vill säga allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa, eller av tvingande hänsyn till allmänintresset som erkänns som sådana i domstolens rättspraxis. Det är också nödvändigt att klargöra att de tvingande hänsyn till allmänintresset som erkänns av domstolen omfattar bland annat följande: bevarande av den ekonomiska jämvikten i systemet för social trygghet, skydd för konsumenter, för tjänstemottagare, inklusive genom att kvaliteten på hantverksarbete garanteras, och för arbetstagare, skyddet av en god rättsskipning, säkerställande av rättvisa handelstransaktioner, bekämpning av bedrägerier, förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande och säkrande av en effektiv skattekontroll, transportsäkerhet, miljöskydd och skydd av stadsmiljö, djurhälsa, immateriella rättigheter, skydd och bevarande av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet samt socialpolitiska och kulturpolitiska mål. Enligt fast rättspraxis kan rent ekonomiska skäl, närmare bestämt främjande av den nationella ekonomin på bekostnad av de grundläggande friheterna, liksom rent administrativa skäl, såsom utförande av kontroller eller insamling av statistik, inte utgöra tvingande hänsyn till allmänintresset.
- (18) Det ankommer på medlemsstaterna att fastställa vilken skyddsnivå de vill ge målen av allmänt intresse och lämplig nivå för regleringen, inom proportionalitetens gränser. Att en medlemsstat inför mindre strikta regler än en annan medlemsstat betyder inte att den sistnämnda medlemsstatens regler är oproportionella och därför oförenliga med unionsrätten.
- (19) När det gäller skyddet av folkhälsan ska, enligt artikel 168.1 i EUF-fördraget, en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder. Detta direktiv står helt i överensstämmelse med det målet.
- (20) Medlemsstaterna bör, för att säkerställa att de bestämmelser de inför och de ändringar de gör i befintliga bestämmelser är proportionella, beakta kriterierna för att bedöma proportionaliteten och de ytterligare kriterier som är relevanta för det reglerade yrke som analyseras. Om en medlemsstat har för avsikt att reglera ett yrke eller att ändra befintliga bestämmelser bör hänsyn tas till arten av de risker som är knutna till de eftersträlvade målen av allmänt intresse, i synnerhet risker för tjänstemottagare, däribland konsumenter, för yrkesutövare eller för tredje man. Det bör också erinras om att det inom yrkesmässiga tjänster vanligtvis råder informationsasymmetri mellan konsumenter och yrkesutövare, eftersom yrkesutövarna har en hög nivå av tekniskt kunnande som konsumenterna inte nödvändigtvis har.
- (21) Krav med anknytning till yrkeskvalifikationer bör betraktas som nödvändiga endast om befintliga åtgärder, såsom produktsäkerhetslagar eller konsumentskyddslag, inte kan anses vara lämpliga eller verkningsfulla för att uppnå det eftersträlvade målet.
- (22) För att uppfylla kravet på proportionalitet bör en åtgärd vara lämplig för att säkerställa att det eftersträlvade målet uppnås. En åtgärd bör anses vara lämplig för att säkerställa att det eftersträlvade målet uppnås endast om den verkligen återspeglar en strävan att uppnå det målet på ett konsekvent och systematiskt sätt, exempelvis om liknande risker i samband med vissa verksamheter åtgärdas på ett jämförbart sätt och om eventuella undantag från de aktuella begränsningarna tillämpas i enlighet med det angivna målet. Den nationella åtgärden bör dessutom i praktiken bidra till uppnåendet av det eftersträlvade målet och bör därför inte anses vara lämplig om den inte har någon inverkan på det anförda skälet.
- (23) Medlemsstaterna bör vederbörligen beakta åtgärdens övergripande inverkan på den fria rörligheten för personer och tjänster inom unionen, på konsumenternas valmöjligheter och på kvaliteten på den tjänst som tillhandahålls. På denna grundval bör medlemsstaterna särskilt kontrollera huruvida omfattningen av begränsningen av tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken står i proportion till betydelsen av de mål som eftersträvas och den förväntade nyttan.
- (24) Medlemsstaterna bör jämföra den aktuella nationella åtgärden med alternativa, mindre restriktiva medel som skulle resultera i att samma mål uppnås men med färre begränsningar. Om åtgärderna endast är motiverade av konsumentskyddet och de identifierade riskerna är begränsade till förhållandet mellan yrkesutövaren och konsumenten och därför inte negativt påverkar tredje man, bör medlemsstaterna bedöma om deras mål kan uppnås genom mindre restriktiva medel än att verksamheten förbehålls yrkesutövare. Om konsumenten till exempel rimligen kan välja mellan att anlita en kvalificerad yrkesutövare eller inte bör mindre restriktiva medel användas, såsom skydd av

yrkestiteln eller inskrivning i ett yrkesregister. Reglering genom förbehållna verksamheter och skyddade yrkestitlar bör övervägas om åtgärderna syftar till att förhindra en risk för att ett mål av allmänt intresse, såsom folkhälsan, ska lida allvarlig skada.

- (25) Medlemsstaterna bör också, där det är relevant med hänsyn till arten av och innehållet i den bestämmelse som analyseras, ta hänsyn till följande faktorer: kopplingen mellan den yrkesmässiga verksamhet som ett yrke omfattar och de yrkeskvalifikationer som krävs, graden av komplexitet i uppgifterna, särskilt när det gäller nivån, beskaffenheten och längden på den utbildning eller den erfarenhet som krävs, förekomsten av andra sätt att uppnå samma yrkeskvalifikationer, huruvida den verksamhet som är förbehållen vissa yrkesutövare får delas med andra yrkesutövare samt graden av självständighet vid utövandet av ett reglerat yrke, särskilt om den verksamhet som hänförs sig till ett reglerat yrke utövas under en kvalificerad yrkesutövares överinseende och ansvar.
- (26) Detta direktiv tar hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg och bidrar till en väl fungerande inre marknad, även i den digitala miljön. Med tanke på de snabba tekniska förändringarna och den snabba vetenskapliga utvecklingen kan uppdateringar av tillträdeskrav vara av särskilt stor betydelse för en rad yrken, särskilt för yrkesmässiga tjänster som tillhandahålls elektroniskt. När en medlemsstat reglerar ett yrke bör hänsyn tas till det faktum att den vetenskapliga och tekniska utvecklingen kan minska eller öka informationsasymmetrin mellan yrkesutövare och konsumenter. Om den vetenskapliga och tekniska utvecklingen innebär en hög risk för målen av allmänt intresse ankommer det på medlemsstaterna att vid behov uppmuntra yrkesutövare att hålla sig à jour med denna utveckling.
- (27) Medlemsstaterna bör göra en omfattande bedömning av det sammanhang inom vilket åtgärden antas och genomförs och i synnerhet undersöka verkan av de nya eller ändrade bestämmelserna i kombination med andra krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av yrket. Rätten att starta och utöva viss verksamhet kan vara förenad med villkoret att uppfylla flera krav, såsom regler om yrkets organisation, obligatoriskt medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ, yrkesetik, tillsyn eller ansvar. Vid bedömningen av de nya eller ändrade bestämmelsernas verkan bör medlemsstaterna därför ta hänsyn till de befintliga kraven, däribland kontinuerlig fortbildning, obligatoriskt medlemskap i en viss yrkesorganisation eller motsvarande organ, registrerings- eller tillståndsförfaranden, kvantitativa begränsningar, specifika krav på associationsform och på ägarförhållanden, territoriella begränsningar, sektorsövergripande begränsningar och regler om oförenlig verksamhet, försäkringskrav, krav på språkkunskaper, i den mån de är nödvändiga för utövande av yrket, krav på fast lägsta och/eller högsta taxa samt krav avseende marknadsföring.
- (28) Att införa ytterligare krav kan vara lämpligt för att uppnå målen av allmänt intresse. Enbart den omständigheten att kravens enskilda eller kombinerade verkan bör bedömas betyder inte att kraven vid första påseendet är oproportionella. Exempelvis kan skyldighet att genomgå kontinuerlig fortbildning vara lämpligt för att säkerställa att yrkesutövare håller sig à jour med utvecklingen på sina respektive områden, så länge det inte innebär diskriminerande och oproportionella villkor som missgynnar nya aktörer. På samma sätt kan obligatoriskt medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ anses lämpligt om yrkesorganisationen eller det motsvarande organet har fått i uppdrag av staten att skydda relevanta mål av allmänt intresse, till exempel genom att tillse att yrket utövas i enlighet med lagen eller genom att anordna eller utöva tillsyn över kontinuerlig fortbildning. Om ett yrkes oberoende inte kan garanteras tillräckligt på andra sätt kan medlemsstaterna överväga att tillämpa skyddsåtgärder, till exempel att begränsa lekmäns innehav av andelar i bolag eller att bestämma att majoriteten av rösträtterna ska innehas av personer som utövar yrket, så länge skyddsåtgärderna inte går utöver vad som är nödvändigt för att skydda målet av allmänt intresse. Medlemsstaterna kan överväga att införa krav på en fast lägsta och/eller högsta taxa som tjänsteleverantörerna måste följa, särskilt för tjänster där detta är nödvändigt för en verkingsfull tillämpning av principen om kostnadsersättning, så länge sådana begränsningar är proportionella och det finns undantag från den lägsta och/eller högsta taxan. Om ytterligare krav införs som överlappar krav som redan har införts av en medlemsstat i samband med andra regler eller förfaranden kan de inte anses vara proportionella för att uppnå det eftersträvade målet.
- (29) Enligt avdelning II i direktiv 2005/36/EG får medlemsstaterna inte ålägga tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat och tillhandahåller yrkesmässiga tjänster temporärt eller tillfälligt krav eller begränsningar som förbjuds i det direktivet, såsom krav på tillstånd från, registrering hos eller medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ eller krav på företrädare på värdmedlemsstatens territorium för att få tillträde till eller utöva ett reglerat yrke. Medlemsstaterna kan vid behov kräva att tjänsteleverantörer som temporärt eller tillfälligt vill tillhandahålla tjänster ska lämna in uppgifter genom en skriftlig underrättelse innan de tillhandahåller tjänsten för första gången och att denna underrättelse ska förnyas årligen. För att underlätta tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster är det därför nödvändigt att upprepa, med hänsyn till tjänstens temporära eller tillfälliga natur, att krav

såsom automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ, tidigare underrättelser och dokumentationskrav, liksom betalning av en avgift, bör vara proportionella. Dessa krav bör inte leda till en oproportionell börda för tjänsteleverantörer eller hindra utövandet av friheten att tillhandahålla tjänster eller göra det mindre attraktivt. Medlemsstaterna bör i synnerhet bedöma huruvida kravet på att lämna viss information och dokumentation i enlighet med direktiv 2005/36/EG är proportionellt och om möjligheten att erhålla ytterligare uppgifter genom administrativt samarbete mellan medlemsstaterna via informationssystemet för den inre marknaden är tillräcklig för att förhindra en allvarlig risk för att tjänsteleverantörer kringgår de gällande reglerna. Det här direktivet bör dock inte tillämpas på åtgärder som syftar till att säkerställa att tillämpliga anställningsvillkor följs.

- (30) Såsom framgår av fast rättspraxis intar människors liv och hälsa den främsta platsen bland de intressen som skyddas av EUF-fördraget. Därför bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till målet att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor vid bedömningen av krav för hälso- och sjukvårdsyrken, såsom förbehållna verksamheter, skyddad yrkestitel, kontinuerlig utbildning eller regler om organiseringen av yrket, yrkesetik samt tillsyn, med respekt för de minimikrav för utbildning som fastställs i direktiv 2005/36/EG. Medlemsstaterna bör i synnerhet säkerställa att regleringen av hälso- och sjukvårdsyrken med konsekvenser för folkhälsan och patient-säkerheten är proportionell och bidrar till att garantera tillgången till hälso- och sjukvård – som erkänns som en grundläggande rättighet i stadgan – och till en säker, högkvalitativ och effektiv hälso- och sjukvård för medborgare på deras territorium. Vid fastställandet av strategier för hälso- och sjukvårdstjänster bör hänsyn tas till behovet att säkerställa tillgänglighet och hög kvalitet på tjänsterna samt en tillräcklig och trygg läkemedelsförsörjning, i enlighet med folkhälsobehoven på den berörda medlemsstatens territorium, liksom behovet att säkerställa det yrkesmässiga oberoendet för yrkesutövare inom hälso- och sjukvård. När det gäller motiveringen för regleringen av hälso- och sjukvårdsyrken bör medlemsstaterna ta hänsyn till målet att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor, inbegripet tillgänglighet till och hög kvalitet på hälso- och sjukvården för medborgarna och tillräcklig och trygg läkemedelsförsörjning, med hänsyn till det utrymme för skönmässig bedömning som avses i artikel 1 i detta direktiv.
- (31) Det är nödvändigt för den inre marknads funktion att säkerställa att medlemsstaterna lämnar information till medborgare, intresseorganisationer och andra relevanta intressenter, däribland arbetsmarknadens parter, innan de inför nya eller ändrar befintliga krav som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken. Medlemsstaterna bör involvera alla berörda parter och ge dem möjlighet att lämna synpunkter. Där det är relevant och lämpligt bör medlemsstaterna genomföra offentliga samråd i enlighet med sina egna nationella förfaranden.
- (32) Medlemsstaterna bör också ta full hänsyn till medborgarnas rätt till tillgång till rättslig prövning, som garanteras i artikel 47 i stadgan och artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med förfaranden som fastställs i nationell rätt och konstitutionella principer bör nationella domstolar därmed kunna bedöma proportionaliteten i de krav som omfattas av detta direktiv, i syfte att se till att alla fysiska och juridiska personer har rätt till ett effektivt rättsmedel mot begränsningar av friheten att välja yrke, av etableringsfriheten och av friheten att tillhandahålla tjänster.
- (33) För att utbyta information om bästa praxis bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att uppmuntra till utbyte av lämplig och regelbundet uppdaterad information med andra medlemsstater om yrkesreglering, liksom om verkningarna av sådan reglering. Kommissionen bör underlätta detta utbyte.
- (34) För att förbättra insynen och för att främja proportionalitetsbedömningar som bygger på jämförbara kriterier bör den information som lämnas av medlemsstaterna, utan hinder av artikel 346 i EUF-fördraget, vara lättillgänglig i databasen över reglerade yrken, så att andra medlemsstater och berörda parter kan lämna synpunkter till kommissionen och den berörda medlemsstaten. Kommissionen bör ta vederbörlig hänsyn till dessa synpunkter i sin sammanfattande rapport, som tas fram i enlighet med direktiv 2005/36/EG.
- (35) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa en väl fungerande inre marknad och förhindra oproportionella begränsningar av tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv innehåller regler om en gemensam ram för proportionalitetsbedömningar före införande av nya, eller ändring av befintliga, bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken, i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad, samtidigt som en hög konsumentskyddsnivå garanteras. Det påverkar inte medlemsstaternas behörighet, i avsaknad av harmonisering, och deras utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om att besluta om, och på vilket sätt, ett yrke ska regleras inom gränserna för principerna om icke-diskriminering och proportionalitet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Det här direktivet ska tillämpas på de bestämmelser i medlemsstaternas lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, eller någon form för utövandet därav, inbegripet användningen av yrkestitlar och den yrkesverksamhet som är tillåten med en sådan titel, som omfattas av direktiv 2005/36/EG.
2. Om särskilda krav beträffande regleringen av ett visst yrke är fastställda i en separat unionsakt som inte ger medlemsstaterna frihet att välja exakt hur de särskilda kraven ska införlivas, ska motsvarande bestämmelser i det här direktivet inte tillämpas.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som fastställs i direktiv 2005/36/EG.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *skyddad yrkestitel*: en form av reglering av ett yrke där det till följd av bestämmelser i lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs innehav av en särskild yrkeskvalifikation för användning av yrkestiteln i en eller flera former av yrkesverksamhet, och där missbruk av denna titel är förenat med sanktioner.
- b) *förbehållna verksamheter*: en form av reglering av ett yrke där tillträdet till en eller flera former av yrkesverksamhet till följd av bestämmelser i lagar och andra författningar direkt eller indirekt är förbehållet medlemmar av en reglerad yrkeskår vilka innehar en särskild yrkeskvalifikation, inbegripet fall där verksamheten är delad med andra reglerade yrken.

Artikel 4

Förhandsbedömning av nya åtgärder och övervakning

1. Medlemsstaterna ska genomföra en proportionalitetsbedömning i enlighet med reglerna i detta direktiv innan de inför nya eller ändrar befintliga bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken.
2. Omfattningen av den bedömning som avses i punkt 1 ska stå i proportion till arten av, innehållet i och verkan av bestämmelsen.
3. En bestämmelse som avses i punkt 1 ska åtföljas av en förklaring som är tillräckligt utförlig för att göra det möjligt att bedöma om proportionalitetsprincipen har följts.
4. Skälen för att anse att en bestämmelse som avses i punkt 1 är motiverad och proportionell ska styrkas med kvalitativa och, där så är möjligt och relevant, kvantitativa uppgifter.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den bedömning som avses i punkt 1 utförs på ett objektivt och oberoende sätt.
6. Medlemsstaterna ska övervaka att nya eller ändrade bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken överensstämmer med proportionalitetsprincipen efter antagandet, med vederbörligt beaktande av utvecklingen sedan de aktuella bestämmelserna antogs.

*Artikel 5***Icke-diskriminering**

När medlemsstaterna inför nya, eller ändrar befintliga, bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till, eller utövandet av, reglerade yrken ska de säkerställa att bestämmelserna är varken direkt eller indirekt diskriminerande på grundval av nationalitet eller bosättningsort.

*Artikel 6***Motivering med hänvisning till mål av allmänt intresse**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken som de avser att införa, och att de ändringar av befintliga bestämmelser som de avser att göra, är motiverade av mål av allmänt intresse.
2. Medlemsstaterna ska särskilt beakta om de bestämmelser som avses i punkt 1 är objektivt motiverade med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller av tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom bevarande av den ekonomiska jämvikten i systemet för social trygghet, skydd för konsumenter, tjänstemottagare eller arbetstagare, skydd av en god rättskipning, säkerställande av rättvisa handelstransaktioner, bekämpning av bedrägerier, förhindrande av skatteflykt och skatteundandragande och säkrande av en effektiv skattekontroll, transportsäkerhet, skydd av miljö och stadsmiljö, djurhälsa, immateriella rättigheter, skydd och bevarande av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet samt socialpolitiska och kulturpolitiska mål.
3. Skäl av rent ekonomisk karaktär eller rent administrativa skäl ska inte utgöra sådana tvingande hänsyn till allmänintresset som motiverar en begränsning av tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken.

*Artikel 7***Proportionalitet**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken som de inför, och att de ändringar av befintliga bestämmelser som de gör, är lämpliga för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
2. I detta syfte ska medlemsstaterna, innan de antar de bestämmelser som avses i punkt 1, beakta följande:
 - a) Arten av riskerna för de mål av allmänt intresse som eftersträvas, i synnerhet riskerna för tjänstemottagare, däribland konsumenter, för yrkesutövare eller för tredje man.
 - b) Huruvida befintliga bestämmelser av specifik eller mer allmän karaktär, såsom de som återfinns i produktsäkerhetslagar eller konsumentskyddslag, är otillräckliga för att uppnå det eftersträvade målet.
 - c) Huruvida bestämmelsen är lämplig med avseende på dess lämplighet för att uppnå det eftersträvade målet och om den faktiskt återspeglar det målet på ett konsekvent och systematiskt sätt och därigenom åtgärdar de identifierade riskerna på ett liknande sätt som i jämförbara verksamheter.
 - d) Inverkan på den fria rörligheten för personer och tjänster inom unionen, på konsumenternas valmöjligheter och på kvaliteten på den tjänst som tillhandahålls.
 - e) Möjligheten att använda mindre restriktiva medel för att uppnå målet av allmänt intresse; när en bestämmelse endast är motiverad av konsumentskyddet och de identifierade riskerna är begränsade till förhållandet mellan yrkesutövaren och konsumenten och därför inte negativt påverkar tredje man, ska medlemsstaterna vid tillämpningen av detta led bedöma i synnerhet om målet kan uppnås genom mindre restriktiva medel än att verksamheten förbehålls yrkesutövare.
 - f) Verkan av nya eller ändrade bestämmelser i kombination med andra bestämmelser som begränsar tillträdet till, eller utövandet av, yrket, och särskilt hur de nya eller ändrade bestämmelserna i kombination med andra krav bidrar till, och om de är nödvändiga för, uppnåendet av samma mål av allmänt intresse.

Medlemsstaterna ska också beakta följande, där det är relevant för arten av och innehållet i den bestämmelse som införs eller ändras:

- a) Kopplingen mellan den verksamhet som ett yrke omfattar eller som är förbehållen det yrket och den yrkeskvalifikation som krävs.

- b) Kopplingen mellan de berörda uppgifternas komplexitet och behovet av att de som utför dem innehar bestämda yrkeskvalifikationer, särskilt när det gäller nivån, beskaftenheten och längden på den utbildning eller erfarenhet som krävs.
- c) Möjligheten att erhålla yrkeskvalifikationen på alternativa sätt.
- d) Huruvida och varför den verksamhet som är förbehållen vissa yrken kan eller inte kan delas med andra yrken.
- e) Graden av självständighet vid utövandet av ett reglerat yrke och organisations- och tillsynsarrangemangens betydelse för att det eftersträvade målet ska uppnås, särskilt om den verksamhet som hänför sig till ett reglerat yrke utövas under en kvalificerad yrkesutövares överinseende och ansvar.
- f) Vetenskaplig och teknisk utveckling som i praktiken kan minska eller öka informationsasymmetrin mellan yrkesutövare och konsumenter.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 första stycket f ska medlemsstaterna bedöma verkan av den nya eller ändrade bestämmelsen i kombination med ett eller flera krav, med beaktande av att sådan verkan kan vara både positiv och negativ, och i synnerhet följande:

- a) Förbehållna verksamheter, skyddad yrkestitel eller någon annan form av reglering i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.
- b) Skyldighet att genomgå kontinuerlig fortbildning.
- c) Regler om organiseringen av yrket, yrkesetik och tillsyn.
- d) Obligatoriskt medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ eller registrerings- eller tillståndsförfaranden, särskilt när dessa krav förutsätter innehav av en bestämd yrkeskvalifikation.
- e) Kvantitativa begränsningar, särskilt krav som begränsar antalet tillstånd att utöva yrket eller som fastställer ett lägsta eller högsta antal anställda, chefer eller företrädare med bestämda yrkeskvalifikationer.
- f) Specifika krav på associationsform eller krav som rör ägarförhållanden eller ledning av ett företag, i den utsträckning dessa krav direkt hänger samman med utövandet av det reglerade yrket.
- g) Territoriella begränsningar, inbegripet i fall då yrket i delar av en medlemsstats territorium regleras på ett sätt som skiljer sig från hur det regleras i andra delar.
- h) Krav som begränsar möjligheten att utöva ett reglerat yrke gemensamt eller i delägarskap, liksom regler om oförenlig verksamhet.
- i) Krav på försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar.
- j) Krav på språkkunskaper, i den mån de är nödvändiga för att utöva yrket.
- k) Krav på en fast lägsta och/eller högsta taxa.
- l) Krav avseende marknadsföring.

4. Innan medlemsstaterna inför nya eller ändrar befintliga bestämmelser ska de dessutom säkerställa att dessa överensstämmer med principen om att specifika krav som rör temporärt eller tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt avdelning II i direktiv 2005/36/EG, inklusive följande, ska vara proportionella:

- a) Automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ, enligt vad som avses i artikel 6 första stycket a i direktiv 2005/36/EG.
- b) En underrättelse som ska göras i förväg, i enlighet med artikel 7.1 i direktiv 2005/36/EG, dokument som krävs enligt punkt 2 i den artikeln eller något annat likvärdigt krav.
- c) Betalning av en avgift eller andra kostnader för de administrativa förfarandena i samband med tillträdet till eller utövandet av reglerade yrken som tjänsteleverantören ådrar sig.

Denna punkt ska inte tillämpas på åtgärder som är avsedda att säkerställa efterlevnaden av tillämpliga anställningsvillkor som medlemsstaterna tillämpar i enlighet med unionsrätten.

5. Om bestämmelser som avses i denna artikel rör reglering av hälso- och sjukvårdsyrken och har konsekvenser för patientsäkerheten, ska medlemsstaterna ta hänsyn till målet att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor.

Artikel 8

Information och medverkan av intressenter

1. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt göra information tillgänglig för medborgare, tjänstemottagare och andra relevanta intressenter, inklusive sådana som inte är medlemmar av den berörda yrkeskåren, innan de inför nya, eller ändrar befintliga, bestämmelser i lagar och andra författningar som begränsar tillträdet till, eller utövandet av, reglerade yrken.

2. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt involvera alla berörda parter och ge dem möjlighet att lämna synpunkter. Där det är relevant och lämpligt ska medlemsstaterna genomföra offentliga samråd i enlighet med sina nationella förfaranden.

Artikel 9

Effektivt rättsmedel

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett effektivt rättsmedel finns att tillgå när det gäller frågor som omfattas av detta direktiv, i enlighet med förfaranden som fastställs i nationell rätt.

Artikel 10

Informationsutbyte mellan medlemsstaterna

1. För en effektiv tillämpning av detta direktiv ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att uppmuntra utbyte av information mellan medlemsstaterna i frågor som omfattas av detta direktiv och om det särskilda sätt på vilket de reglerar ett yrke eller om effekterna av en sådan reglering. Kommissionen ska underlätta sådant utbyte av information.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är ansvariga för att lämna och ta emot information vid tillämpningen av punkt 1.

Artikel 11

Öppenhet

1. Skälen till att bestämmelser som bedömts i enlighet med det här direktivet anses vara motiverade och proportionella, vilka tillsammans med bestämmelserna ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 59.5 i direktiv 2005/36/EG, ska registreras av medlemsstaterna i den databas över reglerade yrken som avses i artikel 59.1 i direktiv 2005/36/EG och offentliggöras av kommissionen.

2. Medlemsstaterna och andra berörda parter får lämna synpunkter till kommissionen eller till den medlemsstat som har meddelat bestämmelserna och skälen till att dessa anses vara motiverade och proportionella. Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till synpunkterna i sin sammanfattande rapport, som tas fram enligt artikel 59.8 i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 12

Översyn

1. Senast den 18 januari 2024 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och resultaten av detta direktiv, med uppgifter om bland annat dess tillämpningsområde och dess ändamålsenlighet.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 13

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juni 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

(Europeiska unionens officiella tidning L 269 av den 10 oktober 2013)

1. Uttrycket "användning för slutändamål" ska ersättas med "slutanvändning" i hela förordningen i lämplig grammatisk form.
2. Uttrycket "överklagandeförfarandet" ska ersättas med "förfarandet för överklagande" i hela förordningen i lämplig grammatisk form.
3. Sidan 14, artikel 5 led 32
I stället för:
"... tullrelaterade transaktioner ..."
ska det stå:
"... tullrelaterad verksamhet ...".
4. Sidan 25, artikel 39 b
I stället för:
"... kontroll över dennes transaktioner och av varuflödet, ..."
ska det stå:
"... kontroll över sin verksamhet och över varuflödet, ...".
5. Sidan 27, artikel 48, första stycket
I stället för:
"... transaktionerna för varorna eller de tidigare eller efterföljande kommersiella transaktioner ..."
ska det stå:
"... verksamheten som rör varorna eller den tidigare eller efterföljande kommersiella verksamheten ...".
6. Sidan 27, artikel 48, andra stycket
I stället för:
"... i dessa transaktioner ..."
ska det stå:
"... i denna verksamhet ...".
7. Sidan 39, artikel 86.6, sista raden
I stället för:
"... inte var uppsåtlig."
ska det stå:
"... inte utgjorde något försök till bedrägeri."
8. Sidan 40, artikel 89.5
I stället för:
"... transaktioner ..."
ska det stå:
"... aktiviteter ...".

9. Sidan 40, artikel 91

I stället för:

"... som avses i artikel 78."

ska det stå:

"... som avses i artikel 90."

10. Sidan 41, artikel 96.2 b

I stället för:

"... punkt 1, visa ..."

ska det stå:

"... punkt 1, visa ...".

11. Sidan 45, artikel 109.3

I stället för:

"... betalningstidsfrist ..."

ska det stå:

"... tidsfrist för betalning ..."

12. Sidan 47, artikel 116.1 andra stycket

I stället för:

"... i enlighet med artikel 150."

ska det stå:

"... i enlighet med artikel 174."

13. Sidan 47, artikel 116.5

I stället för:

"... bedrägligt beteende ..."

ska det stå:

"... bedrägeri ...".

14. Sidan 49, artikel 120.1

I stället för:

"... varken uppsåt ..."

ska det stå:

"... varken bedrägeri ...".

15. sidan 51, artikel 124.7

I stället för:

"... vars beteende inte varit bedrägligt ..."

ska det stå:

"... vars beteende inte utgjorde något försök till bedrägeri ...".

16. Sidan 55, artikel 144

I stället för:

"Icke-unionsvaror ska hänföras till tillfällig lagring vid den tidpunkt varorna anmäls till tullen."

ska det stå:

"Icke-unionsvaror ska vara i tillfällig lagring från den tidpunkt varorna anmäls till tullen."

17. Sidan 58, artikel 154 c

I stället för:

"c) När de har hänförts till ett förfarande för användning för slutändamål och ..."

ska det stå:

"c) När de har hänförts till förfarandet för slutanvändning och ...".

18. Sidan 60, artikel 167.2 led a

I stället för:

"a) Då ..."

ska det stå:

"a) När ...".

19. Sidan 60, artikel 167.3

I stället för:

"... när följande villkor ..."

ska det stå:

"... när samtliga följande villkor ...".

20. Sidan 79, artikel 254.1

I stället för:

"1. Inom ramen för förfarandet för användning för särskilda ändamål får ..."

ska det stå:

"1. Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får ...".

21. Sidan 80, artikel 254.6

I stället för:

"6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt det föreskrivna särskilda ändamålet och ..."

ska det stå:

"6. Avfall och skrot från behandling eller förädling av varor enligt den föreskrivna slutanvändningen och ...".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV